

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 11-04-21703

10 מאי 2012

המערערת

צביה אשול

-

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בפני: סגן הנשיאה יגאל פליטמן, השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן סופר,
נציג ציבור (עובדים) מר יצחק שילון, נציג ציבור (מעבידים) מר אמנון גדעון

בשם המערערת: עו"ד שאלתיאל עדני

בשם המשיב: עו"ד מלכה קריצמן

פסק דין

1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי בתל אביב (השופטת הדס יהלום ונציג הציבור מר זלצובר; ב"ל 1535/10), בו נדחתה תביעת המערערת להכרה בפגיעתה בכתף ימין כפגיעה בעבודה על פי תורת המיקרו-טראומה.
2. תורת המיקרו-טראומה מחייבת הנחת תשתית עובדתית של תנועות חוזרות ונשנות, זהות ודומות, ברצף מספיק על פני ציר הזמן. אלה הם גדריה של אותה תורה על פי פסיקתו של בית דין זה. קביעת הגדרים הייתה מחויבת המציאות, שכן אם היה נפסק אחרת, משמעות הדבר הייתה שתנועות פיזיות, לא משנה טיבן, או העדר תנועות פיזיות, מן הראוי היה לקשור אותן לעבודה באופן שהיה מרחיב באופן בלתי סביר את ביטוח ענף נפגעי העבודה, על כל המשתמע מכך, לעניין חובת תשלום דמי הביטוח על המבוטחים בענף זה.
3. בית הדין בפסק דינו מצא כי המערערת, שעבדה ככוח עזר בבית אבות, לא ביצעה תנועות חוזרות ונשנות כנדרש על פני ציר הזמן, אלא עבודתה הייתה מגוונת וכללה אומנם גם פעולות של הורדת חולים לכיסא גלגלים ולהפך, העברתם מכיסא הגלגלים למיטה, אבל גם פעולות כמו קילוח, הלבשה, האכלה, החלפת טיטולים, החלפת מצעים, פינוי כלים, סידור ארונות, ניקיון וכו'.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 11-04-21703

4. משאלה הם הדברים, בדין דחה בית הדין קמא את תביעת המערערת להכרה בפגיעתה בכתף כפגיעה בעבודה על פי תורת המיקרו-טראומה, ולאור האמור, הערעור על פסק דינו ראוי להידחות אף הוא.

5. סוף דבר, הערעור נדחה בזאת ללא צו להוצאות.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ב (10 מאי 2012), בנוכחות הצדדים.

אילן סופר,
שופט

לאה גליקסמן,
שופטת

יגאל פליטמן,
סגן נשיאה, אב"ד

מר אמנון גדעון,
נציג ציבור (מעבידים)

מר יצחק שילון,
נציג ציבור (עובדים)